

Vedle farmakologické, biologické terapie a psychoterapie klade důraz na včasnou i pozdní rehabilitačně resocializační práci. V tomto duchu nově organizuje členění léčebny na jednotlivá oddělení; diferenciací stanic sleduje speciální náplně jejich práce. Má nejen dostatek invence, ale i vytrvalou energii a pohotovou věcnou argumentaci, aby příslušné činitele přesvědčil o opodstatněnosti svých záměrů, směřujících ke stálému prohlubování a rozšiřování poskytované nemocniční psychiatrické péče. Zajišťuje potřebné kádrové personální obsazení, stavebně adaptační úpravy, měnící podstatně interiér stanic — vybavuje je moderním zařízením. I když se mu z objektivních příčin nepodařilo realizovat přestavbu léčebny v celém zamýšleném rozsahu, připravil pro ni vhodné podmínky. Zřizuje specializovaná oddělení geronto, rehabilitační, neurologicko-interní, denní sanatorium pro psychotiky a rozšiřuje přímo v léčebně poskytované konsiliární služby z jiných lékařských oborů.

Svůj neutuchající zápal pro vlastní obor i socialistické zdravotnictví si nese i do funkce krajského psychiatra, které zastával v letech 1974—1979.

Při mladistvém elánu a nehasnoucí mentální výkonnosti není divu, že i po předání funkce ředitele léčebny do mladších rukou v roce 1976, se nadále věnuje léčbě nemocných a výchově a vedení mladších kolegů. Těm často nezbývá než se obdivovat jeho pohotové výbavnosti rozsáhlých, stále doplňovaných odborných literárních údajů i vlastních poznatků.

Věnuje se dále výzkumné práci, přednáší, diskutuje, publikuje. Klid, odpočinek, dožívání — to jsou stavy jemu naprosto cizí. Pro jeho osobnost je typická nejen orientace na vlastní obor, ale i živý zájem o společensko politické dění, na němž se stále aktivně podílí, zaujatost pro kulturu — hudbu, literaturu — filozofii. A přitom všem má vždy čas pro prostý, hluboce lidský kontakt s pacienty i spolupracovníky. Pro kolegy — muže má však jednu nepříjemnou vlastnost: i v roli otce a manžela bývá často kladen za vzor.

V osobnosti primáře MUDr. Rektora život skutečně v plné míře rozvinul všechny hodnoty, obsažené v pojmech člověk - lékař, v jejich ideálním obsahu.

Dnem 27. 10. 1980 vstoupil do osmé dekády, do níž mu přejeme i nadále plné zdraví. O jeho další bohaté využití ku prospěchu naší společnosti se již postará jubilant MUDr. Leonard Rektor sám.

Spolupracovníci

Doc. PhDr. Josef Langmeier, CSc., šedesátníkem

Psycholog Langmeier se 12. ledna 1981 dožil šedesátin. Patří k těm šťastným jubilantům, pro které tato věková hranice není zdaleka ještě závažnou hranicí životních sil a pracovních možností. Jeho vera sapientia tu byla už hodně dávno před šedesátinami a co se týče vitality a duševní pružnosti, je — jak to sám nesporně dokazuje — stále stejně mladý.

Nicméně se sluší i v takových případech dosavadní etapu podškrtnout a sečíst její významné výsledky. Jubilantovi vrstevníci i následovníci a žáci dobře znají šířku i hloubku jeho vědeckého zájmu. Dovede se vždy správně rozhlédnout po současné odborné problematice a citlivě vyhlédnout nový objekt výzkumu, resp. poznat, co vyžaduje jiný aspekt, jinou interpretaci empirických i výzkumných poznatků, co pak i stojí za další studium a za podrobnější zkoumání. Hodně zná, nemálo i z hraničních oborů, je velmi skromný a taktní, ale na cestě za vědeckým poznáním je důsledně kritický a nesmlouvavý.

Doc. Langmeier přispěl přímo principiálně na několika úsecích svého oboru. Týká se to zejména teoretické problematiky a praktického významu psychických deprivací, poškození dětí v raném vývoji, somatopsychických vztahů, dosažení zralosti pro školní docházku aj. A k tomu navíc je uznáván jako výborný pedagog, který úspěšně vzdělává a vychovává nejen na svém pracovišti ILF, ale i jako autor populárních přednášek, knih a článků.

Přejeme doc. Langmeierovi — i sobě, aby mu kalendářní věk ještě dlouho nebránil při uskutečňování jeho dalších plánů.

J. Jirásek